

WIE ZIJN DE 15 SCHRIJVERS VAN HET BOEKENPARADIJS?

Begin 2020 verschijnt de eerste verhalenbundel van [Schrijfatelier Wagnerplein](#). Het Boekenparadijs omvat vijftien boeiende en verrassende verhalen, die hun oorsprong vinden in de boekenwinkel van Quinten: een extravagante boekenverkoper met passie voor boeken. De schrijvers van het schrijfatelier Wagnerplein lieten zich inspireren door hun ontmoetingen met Quinten.

Het zijn stuk voor stuk prettig leesbare verhalen geworden waarbij je je in een andere wereld waant. Het Boekenparadijs geeft een inkijkje in de creatieve wereld van beginnende en gevorderde schrijvers, variërend van 20 tot 85 jaar, waarbij schrijfplezier en de liefde voor taal voorop staat.

De genres in de bundel zijn net zo afwisselend als de schrijvers zelf:

Helga Aerssens

Helga Aerssens (1974) schrijft al sinds haar jeugd met veel plezier allerlei verhalen. Ze overwoog journalist te worden, maar koos uiteindelijk voor een carrière in de reiswereld. Na een lange tijd heeft ze juist daar haar liefde voor schrijven herontdekt. De verschillende culturen, ervaringen en mooie momenten in het buitenland vormen een goede inspiratiebron.

Helga schrijft voornamelijk fictie: korte verhalen voor volwassenen, voor jongeren en het allerliefst voor kinderen. Op dit moment werkt zij dan ook aan een kinderboek dat naar verwachting in 2020 verschijnt.

De uitdaging om van niets iets te maken gaat ze graag aan. Met haar creativiteit en fantasie vult zij een leeg vel papier dat daardoor meer dan een verhaal wordt. Het wordt een avontuur, een beleving voor de lezer.

Helga deelt haar passie voor schrijven op helgaaerssens.nl en op haar Facebookpagina [Helga Aerssens schrijft](#).

Miek van Asten - Gallé

Miek van Asten - Gallé is sinds 1951 op deze aarde en hoopt op nog tientallen jaren meer. Ruim zestig jaar lang schrijft en leest ze al. Ze kan zich geen leven zonder voorstellen. Niet te tellen boeken heeft ze gelezen, verslonden, doorwrocht, gespeld, herlezen. Schriften en dagboeken volgeschreven, dienend als spiegel, als levenskompas. Ze leeft dankzij het woord; haar hoofd zit vol woorden. Daarom praat ze ook graag en veel, en met die woordenvloed is niet iedereen altijd blij.

Drie jaar geleden ontdekte ze dat ze ook voor anderen kan schrijven en dat ze dat heel leuk vindt. Verhalen vertellen: geef haar een zin, een woord, een herinnering, een beeld en uit haar pen komt een verhaal naar buiten. Haar levensmotto is sindsdien: Festina Lente, Haast je Langzaam. Als ze dat doet blijken er zoveel verhalen in haar leven te schuilen. Daar had ze voorheen geen idee van! De mogelijkheid om nu een verhaal te schrijven voor de verhalenbundel van het Schrijfatelier Wagnerplein greep ze daarom graag aan.

Je kunt Miek vinden op haar [Facebookpagina](#) en op haar [website](#).

Edith van Beurden

Edith van Beurden (1977) is een zeer creatief persoon, van beeldhouwen tot het werken met droogbloemen, van tekenen tot schrijven en nog meer. Ze is van alle markten thuis en als ze er nog niet in thuis is, dan is ze zo enthousiast te krijgen. Erin duiken en aanpakken met beide handen, dat lijkt haar motto te zijn.

Als juf op een basisschool maakt ze allerlei rare, leuke, grappige en soms ook moeilijke situaties mee. Als moeder van een leergierige, in alles geïnteresseerde zoon, en vrouw van een reisluchtige, fietsende en fotograferende man, nog veel meer.

Schrijven was als jong meisje al haar passie. Vooral gedichten en korte verhalen waren toen favoriet. Ook schrijven met en voor kinderen vindt ze erg leuk. Het liefst speelt ze met taal, dat ligt helemaal in haar straatje.

Lezen staat centraal in haar leven. Zelf lezen, voorlezen, samen lezen. Schrijven stond nog op haar lijstje. Sinds korte tijd is ze aangeschoven bij Schrijfatelier Wagnerplein. Door samen te werken met andere schrijvers wil ze zich verdiepen, onderdompelen en geïnspireerd raken, maar zeker ook anderen enthousiasmeren en inspireren, want zoals een medeschrijver zegt: 'Een dag niet geschreven, is een zin-loze dag!'

Annemiek C. Both

Schrijfroerselen en woelige woordenwateren: Annemiek C. Both (1960) deelde ze al heel jong, vooral met zichzelf in haar dagboek, met slot erop. Later deelde ze haar gedichten, columns en liedjes met wie haar lief was en is. Zo nu en dan verscheen er wat eigen schrijfwerk voor een klein, intiem publiek. Dit vaak onder de naam Simpele Annie.

Vanuit haar levensboom geplukt en gevallen pennenvruchten, van de hak op de tak, zo zou ze haar schrijfstijl benoemen. Zo ontstond ook Bloedband, haar verhaal voor de bundel van Schrijfatelier Wagnerplein, waar Annemiek vanaf de start deel van uitmaakt.

Met dit verhaal hoopt ze vooral door de lezer gevoeld te worden.

Dianae Cotteleer

Dianae Cotteleer (1960) is van origine Vlaamstalig. Dat zie je soms nog terug in haar schrijven en dat wil ze ook graag behouden. Waarom ze schrijft? Een dag niet geschreven is een dag niet geleefd! Dianae schuift wekelijks aan bij het schrijfatelier in Tilburg. Schrijven is voor haar een vorm van meditatie, geeft haar inzicht in wie ze is, waarom ze de dingen doet zo ze doet. Dianae's grootvader langs haar vaders kant had jarenlang een boeken- annex sigarenwinkel in Antwerpen, plus een kleine bibliotheek. De grootvader langs haar moeders kant schreef misdaadromans. Dit fascineerde haar als jong meisje. Zowel het ondernemen als de liefde voor schrijven en lezen is haar met de paplepel ingegeven. Het bloed kruipt waar het niet gaan kan... Haar wens is dat ze haar kinderen en kleinkinderen net zo mag inspireren, en dat ook zij in blijvende verwondering mogen verkeren.

Mamma Dodzi

Mamma Dodzi (1934) is opgegroeid in een socialistisch arbeidersgezin in het Katholieke Zuiden van het land, waar haar vader haar al vroeg leerde dingen te bevragen.

Beroepen die zij heeft genoten zijn coupeuse, kleuterleidster en maatschappelijk werker. Die mix was ideaal voor de vijftienjarige Louisa als vrijwilliger in de Volta-regio in Ghana heeft doorgebracht. Als gevolg van haar verblijf zijn er vijfentwintig lokale lagere scholen en scholen voor lager beroepsonderwijs gebouwd. Ook was zij actief bij het opzetten van waterprojecten, boeren co-operaties en het bouwen van een brug om land toegankelijk te maken voor boeren. Ze heeft een grote rol gespeeld bij het bouwen van klinieken op plaatsen waar anders geen toegang voor gezondheidszorg was. Louisa heeft vele gehandicapte kinderen de mogelijkheid geboden naar school te gaan en vrouwen toegang verschaft tot microkredieten. Deze ervaringen hebben Louisa een rijk gevuld leven gegeven, waarin zij allerlei mensen, van jong tot oud en van verschillende nationaliteiten, heeft mogen ontmoeten.

Tweeënhalf jaar geleden is zij voorgoed naar Nederland teruggekeerd. Hier geniet zij van alle Nederlandse verworvenheden en verwondert zij zich over waar mensen zowel positief als negatief toe in staat zijn.

Schrijven is voor haar een vorm van vrijetijdsbesteding, waarin levenservaring gedeeld kan worden. Soms ontdekt ze in de diepte een bron die ze niet had vermoed en graag wil delen.

Marleen Hartog

Marleen Hartog (1984) maakte van schrijven haar werk. Na drie non-fictieboeken richt ze zich tegenwoordig volledig op het schrijven van thrillers, haar favoriete genre. In 2019 verscheen haar eerste goed ontvangen psychologische thriller, Skoftig. In 2020 wordt Spiegeleffect verwacht. Vanaf het prille begin in 2015 is Marleen bij Schrijfatelier Wagnerplein betrokken. Middels initiatieven voortgekomen uit dit collectief werd onder andere de grote leestafel in de LocHal in Tilburg bedrukt met een gedicht van haar hand. Ook verscheen een verhaal van Marleen in de verhalenbundel van het in 2019 geopende surrealistische en kunstzinnige doolhof Doloris.

Het was voor Marleen niet meer dan logisch om voor 'Het Boekenparadijs' een spannend verhaal te schrijven. Moord en doodslag zijn haar lust en haar leven. Ze houdt ervan, maar alleen op papier! In het dagelijks leven is ze vrij zachttaardig en vindt haar rust in de natuur. Als ze op blote voeten door het bos scharrelt, met een (notitie)boek in haar zak, is ze op haar best. Op marleenhartog.nl lees je meer over haar thrillers. Je kunt hier direct een gratis verhaal downloaden.

Publicaties: Skoftig, Anders wonen – Verhalen van paradijsvogels, Uit de goot, Geboren met een schisis – Zo moeder, zo zoon.

Betty Jansen - Van den Elshout

Betty Jansen (1956) is geboren en getogen in Tilburg. Haar ouders hadden een automatiek in de binnenstad en woonden boven de winkel in een groot herenhuis. Ze had drie broers. Betty heeft zich vaak alleen gevoeld in een huis dat gonsde met mensen. Om zich staande te houden trok ze zich terug in haar eigen fantasiewereld. Schreef verhalen voor haar poppen. Betty is getrouwd met René Jansen en heeft een dochter en zoon. Ze vertelde haar kinderen voor het slapen gaan vaak zelfverzonnen verhalen. Na het behalen van haar diploma als commercieel medewerkster is ze gaan werken als inkoopassistente. Bij de Tilburgse Operette Vereniging zong ze en ze heeft in de redactie gezeten van het clubblad Intermezzo. Bij de laatste economische crisis heeft ze een carrièreswitch gemaakt en de opleiding voor audicien gevolgd. In dat vak is ze nu nog steeds werkzaam.

In 2014 is haar broer en kunstenaar Gijs van den Elshout uit het leven gestapt en dit was voor haar de aanleiding om een biografie over hem te schrijven: 'De Bosbloem'. Haar inspiratie haalt ze uit familie verhalen en wat mensen zoal tegen haar vertellen. Betty geeft hier een eigen twist aan, zodat de anonimiteit gewaarborgd blijft.

Publicaties: De Bosbloem.

Willem Jonkergouw

Willem Jonkergouw werd in 1939 in Tilburg geboren. Hij heeft daar op enkele korte perioden als uitzondering na, altijd gewoond. Na tweeënveertig jaar gewerkt te hebben in hulpverlening en onderwijs, is hij op zijn zestigste met vervroegd pensioen gegaan. Hij is tweeënvijftig jaar getrouwd geweest met zijn Annie die in 2017 overleed. Samen hebben ze twee dochters en een zoon die ook elk weer een gezin hebben. Dat leverde hen zeven kleinkinderen op. Willems hele leven was schrijven onderdeel van zijn beroep. Natuurlijk is het schrijven van rapporten voor justitie, therapeutische verslagen of het schrijven van onderwijsprogramma's voor leerlingen met gedragsproblemen of met een geestelijke beperking totaal anders dan schrijven als hobby. Na zijn pensioen is Willem met heel veel plezier vrij gaan schrijven. Vanaf 2002 zijn er jeugdverhalen, korte verhalen en gedichten van hem te vinden op cubra.nl. In de LocHal in Tilburg is op een van de leestafels een tekst van hem te vinden. Daarnaast is een van zijn verhalen verfilmd door Shot.71, een filmgroep uit Berlicum. Zijn verhaal Koffietijd resulteerde in de film Dilemma. Op 6 november 2005 werd deze film vertoond in De Schalm te Veldhoven. Naast het schilderen met woorden hanteert Willem bijna dagelijks zijn penseel. De vele schilderijen op zijn zolder en in zijn atelier zijn daarvan de stille getuigen.

Ad Nouwens

De teksten van de in Tilburg geboren Ad Nouwens zijn vaak mysterieus en bevatten veel gezichten. De aanzet tot schrijven ligt in een ver verleden. Op de lagere school, de middelbare en het beroepsonderwijs werd Ad bij het vak Nederlands vaak de klas uitgezet. Waarom wist hij niet en hij vroeg er ook nooit naar. De verwensingen die hij naar zijn hoofd geslingerd kreeg, broedden alsmaar verder en op een gegeven moment wist Ad waarom hij schreef: hij pareerde de woorden van zijn leraren 'je kunt er niets van, je kunt er niets van' met gedichten en korte verhalen. Dromerig en door andere ogen bezien beschreef hij zijn ontdekkingen. Het schrijven is een soort van wraak geworden op al die leraren Nederlands, maar is intussen ook weggeëbd. De inspiratie voor zijn gedichten haalt hij uit het leven dat hem tekent en de tekening die hij er voor anderen in ontdekt. Ad schrijft gedichten voor Pakje Kunst en publiceert zijn werk op cubra.nl.

Marco van der Sijpt

Marco van der Sijpt werd in 1971 geboren in Hulst (Zeeuws-Vlaanderen). Zo half jaren negentig verhuisde hij naar Tilburg en keek daar heel goed rond. Er zijn zeker kleine (cultuur) verschillen tussen die provincies en daar lag de grondslag om te beginnen met schrijven. Marco schrijft zijn column 'Babbelaars' voor de wijkkrant in Tilburg Noord (wijkkrantnoord.nl). Na jaren toneelspelen, waar hij ook teksten voor schreef, richt hij zich nu meer op het schrijven. Hij is actief bij Schrijfatelier Wagnerplein en ontwikkelde voor zijn werk, waar hij onder andere vertrouwenspersoon is, een workshop over communicatie. Een tekstfragment van hem is vinden op een van de leestafels in de LocHal. Marco is getrouwd met Byanca en samen hebben zij drie zonen; Bram, Menno en Guus. Je kunt Marco wellicht eens aantreffen, hardlopend, in de polders rondom Tilburg.

Elsa Simpelaar

Elsa (1961) zag het levenslicht in het Zeeuwse Breskens. Vanaf het moment dat zij kon lezen en schrijven, is Elsa geboeid door alles wat met letters te maken heeft. Schrijven zit haar dan ook in het bloed. Op tienjarige leeftijd werd ze eerste bij een landelijke opstelwedstrijd. Op de middelbare school was zij actief bij de schoolkrant. Ook als de Sint in het land was, werd er binnen de familie als eerste aan Elsa gedacht voor het schrijven van gedichten.

Later werd zij een fanatiek vrijwilliger bij een wijkkrant. Zij klom in de pen voor interviews en een eigen dierenrubriek. De periode daarna legde Elsa zich toe op het schrijven voor een periodiek van een leefgroep in de zorg. Daar was zij destijds werkzaam. In haar vrije tijd schreef zij gedichten naar aanleiding van bijzondere persoonlijke gebeurtenissen.

Toen zij haar baan verloor, kon Elsa zich volledig toeleggen op haar grote passie. Haar grote droom is om een eigen boek te schrijven, onder haar pseudoniem T'amar.

Naast het schrijven leeft Elsa zich creatief uit in tekenen en schilderen. Ze is gelukkig getrouwd met Mart en de trotse 'moeder' van Sjimie (de hond) en Zion, Iris en Aron (de poezen). Op een zonnige dag kun je haar tegenkomen in het park of op een terras met Sjimie.

Jacquie Verhoof

Jacquie Verhoof (1940) heeft haar schrijftalent nog maar pas ontdekt. Sinds mei 2018 is zij lid van Schrijfatelier Wagnerplein. Een goede vriend vertelde hier altijd enthousiast over en zei steeds dat het nét iets voor haar was. Dat bleek helemaal te kloppen! Ze schrijft korte verhalen en kleine gedichtjes. Haar schrijfsels zijn fantasierijk en hebben vaak verrassende wendingen. Daarover verbaast zij zich iedere keer opnieuw. Waar komt dat nou vandaan? vraag zij zich dan af... Niet voor niks noemen Jacques kleinkinderen haar vaak een gekke oma!

Jacquie heeft nog drie andere hobby's: zingen in een klassiek koor, duetten zingen en toneelspelen. Het schrijven heeft zij toegevoegd omdat het heel veel nieuwe avonturen oplevert. Bovendien wordt ze er blij van!

Ivon Versnel

Ivon Versnel (1956) schrijft sinds haar twaalfde jaar in dagboeken en vanaf 1980 begonnen de gedichten ook te stromen. Schrijven is een belangrijk middel voor haar om vorm te geven wat er in haar leeft en met anderen te delen wat haar raakt.

In 1984 publiceerde ze columns over haar leven zonder betaalde baan in de TAK (Tilburgse Aktie Krant) en in 2002 schreef ze voor de Allee Straatkrant, waar vooral interviews met vluchtelingen, columns en opiniestukken de revue passeerden.

In 1991 studeerde ze af als creatief cultureel werker bij de Kopse Hof in Nijmegen. Haar skriptie ging over het begeleiden van schrijfgroepen voor vrouwen.

Sinds enkele jaren neemt ze met plezier deel aan het Schrijfatelier Wagnerplein. Samen schrijven en dat met elkaar delen is wat deze groep voor haar zo waardevol maakt.

Een fan verwoordt haar schrijfstijl zo: 'Ivon weet ervaringen, emoties en beelden feilloos en pakkend te verwoorden. Haar schrijfstijl is helder, verhalend en poëtisch met niet zelden een vleug humor erin.'

Ivon haar favoriete quote komt van zanger/cabaretier Urbanus. In het lied 'Zonder pracht zonder praal' zingt hij: 'Roem en glorie zijn goed voor mijn maag, maar daar kan mijn ziel niet van eten.'

Christianne Waterman

Christianne Waterman (2000) is student journalistiek en focust zich voornamelijk op het maken van radio. Naast dat ze studeert, heeft ze als grootste hobby schrijven. Ze komt uit Middelburg en dat is een grote inspiratiebron voor het schrijven van gedichten. Daarnaast schrijft ze korte verhalen en persoonlijke gedichten. Het schrijven voor deze bundel was een uitdaging, maar wel een hele leuke uitdaging.